

สรุปและข้อเสนอนะ

5.1 สรุป

5.1.1 ผลกระทบที่มีต่อต้นทุนการผลิต เมื่ออัตราค่ากระแสไฟฟ้าเปลี่ยนแปลง ย่อมส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตด้วย เนื่องจากในระบบการผลิตสินค้าและบริการแทบทุกชนิดต้องใช้ไฟฟ้าในการผลิต ซึ่งเป็นต้นทุนอย่างหนึ่ง แต่ผลกระทบส่วนใหญ่จะทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นไม่มากสำขานัก สำขาที่ถูกกระทบมากอยู่ในภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ สำขากาการกั้นน้ำมันปิโตเลียม สำขาน้ำมันดิบถ่านหิน สำขาเครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้ในอุตสาหกรรมยกเว้นไฟฟ้า และ สำขาเกี่ยวกับไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 0.511319, 0.333733, 0.099992 และ 0.050649 ตามลำดับ ส่วนสำขาที่ถูกกระทบน้อยจะอยู่ในภาคเกษตรกรรม

5.1.2 ผลกระทบที่มีต่อดัชนีราคาผู้บริโภค ในแต่ละภาคส่วนใหญ่จะเหมือนกัน คือ ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง-ตะวันออก ภาคตะวันออก เชียงเหนือ และภาคใต้ หมวดที่ถูกกระทบเหมือนกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ หมวดค่าใช้จ่ยเกี่ยวกับเคหล่ถ่าน ซึ่งมีรายการค่าใช้จ่ยเกี่ยวกับกระแสไฟฟ้าโดยตรงและพวกเชื้อเพลิง หมวดพาหนะและบริการขนส่ง ซึ่งมีค่าใช้จ่ยเกี่ยวกับยานพาหนะและพวกน้ำมันมาก หมวดอาหารและเครื่องดื่ม หมวดการบันเทิง การอ่านและการศึกษา หมวดเครื่องนุ่งห่ม หมวดค่าใช้จ่ยเกี่ยวกับการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล และหมวดยาสูบ และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ส่วนภาคเหนือนั้นแตกต่างจากภาคอื่น ๆ ที่ได้กล่าวแล้ว คือ หมวดการบันเทิง การอ่าน และการศึกษาถูกกระทบมากกว่า หมวดอาหารและเครื่องดื่ม ผลกระทบของภาคเหนือ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ หมวดค่าใช้จ่ยเกี่ยวกับเคหล่ถ่าน หมวดพาหนะและบริการขนส่ง หมวดการบันเทิง การอ่านและการศึกษา หมวดอาหารและเครื่องดื่ม หมวดเครื่องนุ่งห่ม หมวดค่าใช้จ่ยเกี่ยวกับการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล และหมวดยาสูบและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ รายละเอียดได้จากตาราง

5.1.3 การเปรียบเทียบผลกระทบที่มีต่อดัชนีราคาผู้บริโภค

ผลจากการปรับราคาค่ากระแสไฟฟ้าย่อมกระทบต่อราคาสินค้าด้วย ผลกระทบที่มีต่อดัชนีราคาผู้บริโภคย่อมแตกต่างกันไปตามลักษณะการใช้จ่ายของภาคต่าง ๆ ผลกระทบที่มีต่อดัชนีราคาผู้บริโภครวมมากที่สุดคือ เขตกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 0.056731 รองลงมา คือภาคเหนือ ภาคกลาง-ตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 0.041249, 0.038138, 0.034679 และ 0.032854 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามประเภทสินค้าผลกระทบที่มีต่อดัชนีราคาผู้บริโภคส่วนใหญ่มาจากหมวดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเคหสถานมากที่สุด เนื่องจากมีรายจ่ายค่ากระแสไฟฟ้าโดยตรงแล้ว ยังมีหมวดพาหนะและบริการขนส่งและหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น ในเขตกรุงเทพมหานครมีผลกระทบจากหมวดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเคหสถานมากที่สุด ร้อยละ 0.038400 เนื่องจากเป็นเขตเมืองหลวง มีปริมาณการใช้ไฟ และลักษณะการใช้จ่ายของผู้บริโภคมากกว่าภาคอื่น ๆ ส่วนอีก 4 ภาคนั้น ผลกระทบในหมวดนี้มีค่าใกล้เคียงกันคือ ภาคกลาง-ตะวันออกร้อยละ 0.023130 ภาคเหนือร้อยละ 0.022244 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 0.021008 และภาคใต้ ร้อยละ 0.020260 ในหมวดพาหนะและบริการขนส่ง ผลกระทบส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและภาคเหนือ ร้อยละ 0.014992 และ 0.014799 ในหมวดนี้ มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับน้ำมันสูง ผลกระทบที่มีต่อต้นทุนการผลิตของน้ำมันก็มีมาก ดังนั้น เขตกรุงเทพมหานครและภาคเหนือจึงมีผลกระทบที่มีต่อดัชนีราคาผู้บริโภคสำหรับหมวดนี้สูงกว่าภาคอื่น ๆ ซึ่งในภาคกลาง-ตะวันออก มีผลกระทบร้อยละ 0.010764 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 0.010910 และภาคใต้ ร้อยละ 0.008986 ในหมวดอาหารและเครื่องดื่ม ผลกระทบในหมวดนี้ของภาคต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันนัก ส่วนหมวดเครื่องนุ่งห่ม หมวดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล หมวดการอ่าน การบันเทิงและการศึกษา และหมวดยาสูบและเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ผลกระทบที่มีต่อดัชนีราคาผู้บริโภคทั้ง 5 ภาคมีไม่มากนัก

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากทฤษฎีที่นำมาใช้ในการคำนวณมีข้อสมมติฐานที่สำคัญและจำเป็นบางอย่างในการวิเคราะห์ คือ

1.1 ตารางที่ใช้เป็นตารางขนาด 58 ล้ำขา ซึ่งค่อนข้างจะหายาก เพราะฉะนั้น ภายในแต่ละล้ำขาการผลิตจึงรวมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีลักษณะการผลิตแตกต่างกันมากไว้ ภายในล้ำขาการผลิตเดียวกัน ดังนั้น ผลการคำนวณจะต้องตีความเป็นผลรวมของล้ำขาการผลิตในโลกที่เป็นจริงผลที่เกิดขึ้นในแต่ละกิจกรรมภายในล้ำขาการผลิตเดียวกัน อาจแตกต่างจากผลการคำนวณไปเป็นอย่างมาก

1.2 สัมการการผลิตที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยและผลผลิตมีความสัมพันธ์แบบเส้นตรง กล่าวคือ ปัจจัยที่ใช้ในการผลิตมีสัดส่วนคงที่ ณ. ทุก ๆ ระดับของการผลิต (fixed proportionality of coefficient of product) เป็นการใช้อย่างสัดส่วนเพียงสัดส่วนเดียว และขนาดของผลตอบแทนจากปัจจัยการผลิตคงที่

1.3 เป็นแบบจำลองสภาพหนึ่ง กล่าวคือตารางปัจจัยผลผลิตเป็นการแสดงความสัมพันธ์ของสินค้าและบริการในเวลาใดเวลาหนึ่ง (point of time) การใช้แบบจำลองสภาพหนึ่งนี้ จึงต้องกำหนดข้อสมมติว่าปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ไม่สามารถใช้แทนกันได้ ตามข้อ 1.2

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ทฤษฎีนี้จะมีข้อบกพร่องก็ตาม แต่ก็ขึ้นอยู่กับការนำไปใช้ด้วย ถ้าใช้แบบจำลองสภาพหนึ่งกับการประมาณการผลิตก็จะมีข้อบกพร่องมากซึ่งขึ้นอยู่กับเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป ในที่นี้เป็นการนำแบบจำลองเพื่อหาความสัมพันธ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน กล่าวคือ จะดูผลกระทบของล้ำขาการผลิตต่าง ๆ ณ. เวลาใดเวลาหนึ่งข้อบกพร่องของทฤษฎีนี้ก็ลดลง ดังนั้น การวิเคราะห์ต่าง ๆ ที่ได้รับแม้จะถูกจำกัดด้วยข้อสมมติของแบบจำลองปัจจัยผลผลิตก็ตาม แต่ก็สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นได้อย่างคร่าว ๆ ดังนั้น ข้อสมมติเหล่านี้จึงใช้ได้ในระยะสั้น แต่ในระยะยาวอาจมีจุดอ่อนมาก

2. ผลการคำนวณไม่ได้คำนึงถึงผลของการทดแทนเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของราคา ในทางที่เป็นจริงเมื่อราคาสินค้าปัจจัยการผลิตเปลี่ยนแปลงไปในสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน จะเกิดการทดแทนขึ้นทั้งในด้านการบริโภคและในด้านการผลิต ดังนั้น ผลการคำนวณจะคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงได้ อย่างไรก็ตาม ข้อสมมตินี้อาจไม่เสียหายมากนักในการวิเคราะห์ในระยะสั้น

3. การวิเคราะห์ที่มีข้อสมมติว่า ผู้ผลิตสามารถผลักราคาไปข้างหน้าได้ โดยการบวกต้นทุนที่สูงขึ้นในราคาสินค้าทุก ๆ รอบ และทุก ๆ สาขาการผลิตด้วย ข้อสมมตินี้อาจไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เป็นจริง กล่าวคือ ความล่าช้าที่จะผลักราคาต่อไปได้ขึ้นอยู่กับความยืดหยุ่นของอุปสงค์และโครงสร้างของตลาด ถ้าอุปสงค์มีความยืดหยุ่นมากผู้ผลิตจะไม่สามารถผลักราคาได้เต็มที่ ในทางตรงกันข้าม หากการกำหนดราคามีลักษณะ mark-up pricing ผลกระทบของราคาจะมีมากกว่าผลการคำนวณในที่นี้

4. ผู้ผลิตทุกรายสามารถผลักราคาให้แก่ผู้ซื้อได้ แต่มีบางสาขาการผลิตมีการควบคุมราคา (price control) โดยรัฐบาล เช่นค่าขนส่ง ราคากาแฟ การประปา เป็นต้น ในทางปฏิบัติมีนโยบายรัฐบาลบางอย่างแทรกแซง จึงทำให้มีการปรับราคาไม่เป็นไปตามที่ควร

5. จากผลการวิเคราะห์ สามารถนำมาประยุกต์ในการกำหนดนโยบายเพื่อช่วยการกำหนดอัตราค่ากระแสไฟฟ้า ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง และให้ความช่วยเหลือแก่อุตสาหกรรมที่รัฐเห็นว่าจำเป็นและควรส่งเสริม